

Analyse af rådsmedlemmers succesrate ved ansøgning i forskningsrådssystemet

1 Indledning

Som en del af evalueringens dokumentationsgrundlag, har evalueringspanelet valgt at gennemføre en analyse af rådsmedlemmers succesrate ved ansøgning om midler i forskningsrådssystemet. Formålet med analysen er at tilvejebringe data til brug for en vurdering af niveauet for rådsmedlemmernes succesrate.

Tidligere stikprøvevise opgørelser har vist, at rådsmedlemmernes succesrate generelt ligger højere end gennemsnittet. Det kan bl.a. forklares ved, at hovedparten af rådsmedlemmerne netop er udpeget til hvervet i deres egenskab af fremragende forskere. Dermed er rådsmedlemmerne højere kvalificerede forskere med en længere karriere bag sig end gennemsnittet af ansøgerne.

Forsknings- og Innovationsstyrelsen har gennemført undersøgelsen for panelet, og i dette notat redegøres der for den anvendte metode samt analysens resultater. Det skal bemærkes, at de resultater, som præsenteres i dette notat er resultatet af en foreløbig kørsel. Det vil sige, at data endnu ikke har været igennem en endelig validering.

2 Metode

For at kunne vurdere niveauet af succesraten for rådsmedlemmer, sammenlignes med hhv. øvrige ansøgere samt en kontrolgruppe bestående af fremragende forskere. Som kontrolgruppe er valgt bevillingsmodtagere hos Danmarks Grundforskningsfond, som ikke samtidig er rådsmedlemmer.

Statistikken er lavet for perioden 2004-2008. Succesraten måles for følgende grupper:

- Øvrige ansøgere, dvs. ansøgere ekskl. rådsmedlemmer
- Alle rådsmedlemmer
- En kontrolgruppe

I alt 344 personer er omfattet af disse grupper. Der er imidlertid et frafald på 46, som skyldes manglende eller forkert cpr.nr. Statistikken omfatter dermed i alt 298 personer.

Det statistiske materiale er forholdsvis omfattende. De kørsler der p.t. er foretaget, og som ligger til grund for dette notat, omfatter for rådsmedlemmernes ved-

18. juni 2009

**Forsknings- og
Innovationsstyrelsen**

Bredgade 40

1260 København K

Telefon 3544 6200

Telefax 3544 6201

E-post fi@fi.dk

Netsted www.fi.dk

CVR-nr. 1991 8440

Side 1/3

kommende ansøgninger hhv. bevillinger fra eget råd. Dvs. at for f.eks. medlemmerne af FKK, er det udelukkende ansøgninger hhv. bevillinger fra FKK, som er opgjort. For DSF er alle programkomiteer slået sammen for at give en tilstrækkelig datamæssig volumen.

For at kunne beregne en succesrate er det nødvendigt, at knytte den enkelte bevilling til en person – en bevillingsmodtager. Ofte vil en ansøgning/bevilling bestå af flere personer. Men til beregning af succesraterne, er der taget udgangspunkt i, hvem der er registeret som hovedansøger. Det vil sige, selvom der er mange personer involveret i forskningsprojektet vil hele bevillingen være registeret under hovedbevillingsmodtageren. Tallene er opgjort i 2008-priser og i bevillingerne er inkluderet alle tillægsbevillinger.

I forbindelse med bevillingstilsagn kan det opstå, at rådet får behandlet ansøgningen så tilstrækkeligt sent på året, at tilsagnet bliver registeret i det efterfølgende år. I disse tilfælde er der taget individuelt stilling til, hvilket år ansøgningen og bevillingen skal henføres til. I forhold til registrering af rådsmedlemmerne har det ligeledes været nødvendigt at definere en årsperiode, hvor rådsmedlemmerne er tilknyttet rådet. I disse tilfælde er der truffet individuelle valg om rådsmedlemmet i en given periode har været rådsmedlem eller ej.

Forsknings- og
Innovationsstyrelsen

Side 2/3

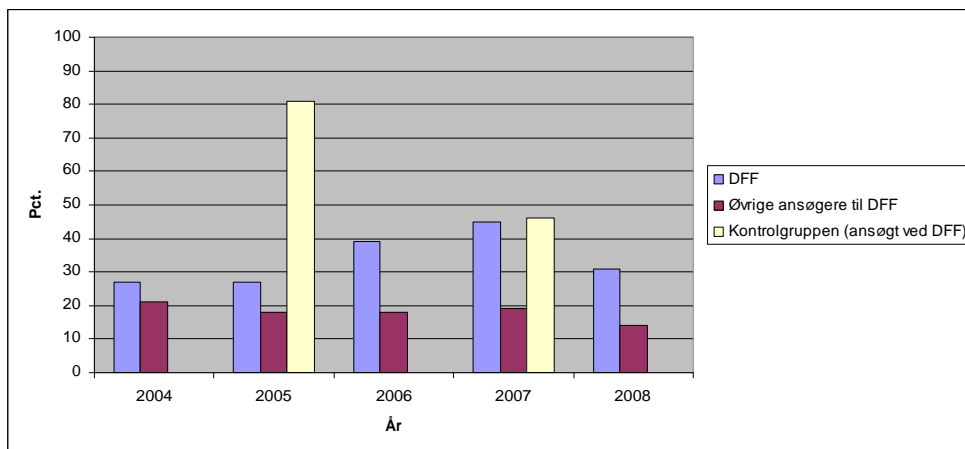
3 Undersøgelsens resultater

I det følgende vil analysens resultater blive gennemgået. Først ses på succesraten for DFF målt i forhold til beløb, dvs. det bevilgede beløb som andel af det ansøgte beløb, sammenlignet med succesraterne for hhv. kontrolgruppen af fremragende forskere og ansøgere udenfor rådssystemet. Dernæst ses på DSFs succesrate, ligeledes i en sammenligning med kontrolgruppe og almindelige ansøgere. Herefter beskrives succesraterne for de øvrige dele af forskningsrådssystemet. Og afslutningsvis sammenlignes de faglige forskningsråd og den samlede gruppe af programkomiteer med hinanden.

3.1 Succesrate for Det Fri Forskningsråd

I diagrammet nedenfor vises den samlede succesrate målt i forhold til beløb, dvs. det bevilgede beløb som andel af det ansøgte beløb, for medlemmerne af de faglige forskningsråd som har søgt eget råd.

Figur 1. DFFs succesrate sammenlignet med hhv. øvrige ansøgere og kontrolgruppen, 2004-2008

Som det fremgår ligger rådsmedlemmernes succesrate på 27-45 pct. mens succesraten for ansøgere udenfor rådssystemet ligger på 14-21 pct. Kontrolgruppen svinger meget, hvilket skyldes at der er tale om et meget lille antal, hvorfor udsving slår stærkere igennem.

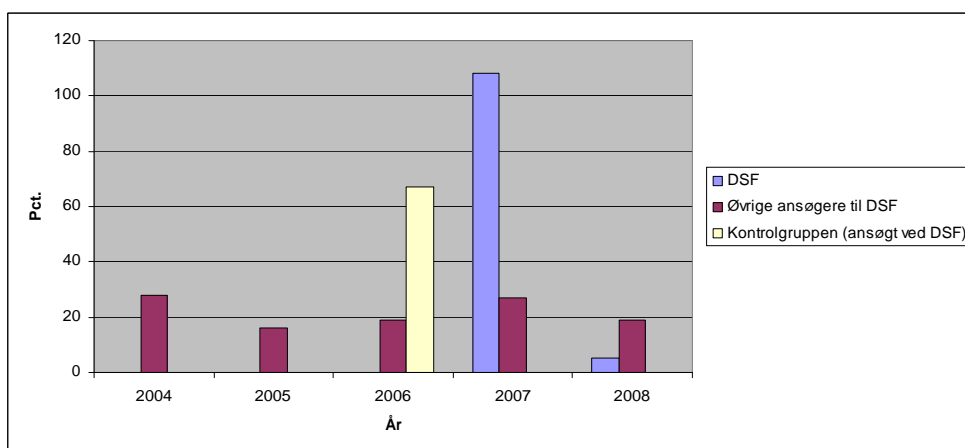
Forsknings- og
Innovationsstyrelsen

Side 3/3

3.2 Succesrate for Det Strategiske Forskningsråd

I diagrammet nedenfor vises den samlede succesrate for medlemmer af DSFs programkomiteerne, når de søger eget organ.

Figur 2. DSFs succesrate sammenlignet med hhv. øvrige ansøgere og kontrolgruppen, 2004-2008

Udsvingene i dette diagram er meget større end for DFF. Det skyldes at der er tale om meget få observationer, hvilket vil fremgå tydeligere under næste afsnit. F.eks. var der i 2007 en ansøgning fra et medlem af en DSF programkomite, som blev imødekommet med det fulde ansøgte beløb. Tilsvarende var der i kontrolgruppen én ansøgning i 2008, som ligeledes blev imødekommet med det fulde beløb.

Det er væsentligt at understrege vigtigheden af at se på de faktiske tal, dvs. det faktiske antal ansøgninger hhv. antal bevillinger og de faktiske ansøgte hhv. bevilgede beløb i sammenhæng med succesraterne. Det er det, fordi der er tale om meget få observationer. Disse tal vil fremgå af næste afsnit.

3.3 Succesrater for de øvrige dele af forskningsrådssystemet

I dette afsnit kommenteres succesraten for medlemmer af henholdsvis DFR, UVUU og KUF, når denne måles på antallet af ansøgninger hhv. bevillinger. Sammenfattende for de ovennævnte råd er, at der er tale om meget få observationer, hvilket forklarer de høje succesrater. Den gennemsnitlige succesrate for DFR medlemmer i perioden 2004 – 2008 ligger mellem 50-100 pct. Ansøgningerne har været stilet til FSS, FNU og FSE. Den gennemsnitlige succesrate for UVUU medlemmer i perioden 2004 – 2008 ligger ligeledes mellem 25-100 pct., hvor alle råd på nær FTP er ansøgt. Den gennemsnitlige succesrate for KUF medlemmer i perioden 2004 – 2008 ligger på 100 pct. De tre ansøgninger, der er tale om, har været stilet til FSE og FSS.

3.4 Succesrater for medlemmer af de faglige forskningsråd og programkomiteer, der søger i eget organ

I dette afsnit ses nærmere på den enkelte faglige forskningsråds hhv. programkomiteernes succesrater. Succesrater kan måles enten som antallet af bevillinger i forhold til antallet af ansøgninger eller som bevilget beløb i forhold til ansøgt beløb. Nedenfor er begge dele foretaget for perioden 2004-2008, og der er ligeledes udregnet et gennemsnit for hele perioden for at få større volumen i antallet af observationer.

Tabel 1. Succesrate målt som antal bevillinger i forhold til antal ansøgninger

		2004	2005	2006	2007	2008	Gnsn. 2004-2008
FKK	Ansøgninger	5	8	2	2	1	3,6
	Bevillinger	4	6	2	1	0	2,6
	Succesrate	80	75	100	50	0	72
FNU	Ansøgninger	5	10	20	4	6	9
	Bevillinger	4	9	13	2	5	6,6
	Succesrate	80	90	65	50	83	73
FSE	Ansøgninger	0	8	4	3	11	5,2
	Bevillinger	0	4	2	1	7	2,8
	Succesrate	0	50	50	33	64	54
FSS	Ansøgninger	9	17	10	19	20	15
	Bevillinger	8	11	4	13	9	9
	Succesrate	89	65	40	68	45	60
FTP	Ansøgninger	5	7	4	7	4	5,4
	Bevillinger	3	1	3	5	3	3
	Succesrate	60	14	75	71	75	56
Progr.	Ansøgninger	0	1	2	1	2	1,2
	Bevillinger	0	0	0	1	1	0,4
	Succesrate	0	0	0	100	50	33

Tabel 2. Succesrate målt som bevilget beløb i forhold til ansøgt beløb (2008-priser)

		Rådsmedlemmer, søgt eget organ					Gennemsnit 2004-2008	Andel af det samlede bevilgede beløb, Gnsn. 2004-2008
		2004	2005	2006	2007	2008		
FKK	Ansøgt	11.717.930	9.643.479	1.639.184	1.188.230	7.525.000	6.342.765	0,9%
	Bevilget	2.053.021	2.146.463	1.827.191	91.617	0	1.223.658	
	Succesrate	18	22	111	8	0	19	
FNU	Ansøgt	4.134.916	22.793.669	32.477.052	9.538.722	16.017.658	16.992.404	4,1%
	Bevilget	3.208.372	13.509.915	19.223.316	4.619.813	13.801.408	10.872.565	
	Succesrate	78	59	59	48	86	64	
FSE	Ansøgt	0	23.586.773	14.159.948	6.072.644	16.504.447	12.064.762	3,9%
	Bevilget	0	7.114.791	7.233.038	51.468	6.389.703	4.157.800	
	Succesrate	0	30	51	1	39	34	
FSS	Ansøgt	11.568.905	35.518.791	32.554.230	46.265.370	69.504.079	39.082.275	4,3%
	Bevilget	6.547.400	10.722.139	5.686.719	16.415.355	12.633.357	10.400.994	
	Succesrate	57	30	17	35	18	27	
FTP	Ansøgt	24.663.980	38.519.486	50.154.732	23.001.550	9.944.403	29.256.830	2,9%
	Bevilget	2.260.960	2.258.457	17.345.084	17.696.094	4.706.888	8.853.497	
	Succesrate	9	6	35	77	47	30	
I alt DFF	Ansøgt	52.085.730	130.062.199	130.985.146	86.066.515	119.495.587	103.739.035	3,4%
	Bevilget	14.069.753	35.751.764	51.315.348	38.874.347	37.531.356	35.508.514	
	Succesrate	27	27	39	45	31	34	
I alt DSF	Ansøgt	0	2.598.321	29.988.427	4.115.560	9.349.128	9.210.287	0,2%
	Bevilget	0	0	0	4.457.202	501.632	991.767	
	Succesrate	0	0	0	108	5	11	
I alt DFF og DSF	Ansøgt	52.085.730	132.660.520	160.973.573	90.182.075	128.844.715	112.949.323	2,3%
	Bevilget	14.069.753	35.751.764	51.315.348	43.331.550	38.032.988	36.500.281	
	Succesrate	27	27	32	48	30	32	

Forsknings- og
Innovationsstyrelsen

Side 5/5

Note: Nogle steder er succesraten mere end 100 pct. Det kan forekomme hvis et bevilget beløb og efterfølgende tillægsbevillinger (som ikke alle fordrer en ansøgning) overstiger den ansøgte beløb.

Som det fremgår af tabellerne ovenfor er der store udsving i såvel antallet af ansøgninger og bevillinger som succesrater, både mellem de enkelte organer og over tid.

Det generelle billede er dog, at når succesraten måles på antallet af ansøgninger hhv. bevillinger, er forskellene mellem organerne mindre, end når der måles i forhold til beløb.

Det viser sig desuden når man ser på de gennemsnitlige tal for hele perioden, at FNU ligger væsentligt højere end de øvrige faglige forskningsråd med en gennemsnitlig succesrate på 73 pct. for bevillinger i forhold til ansøgninger, og 64 pct. for bevilget beløb i forhold til ansøgte beløb. I den anden ende af spektret ses DSF med en gennemsnitlig succesrate på 33 pct. for bevillinger i forhold til ansøgninger, og 11 pct. for bevilget beløb i forhold til ansøgte beløb.

Når succesraten måles i forhold til bevilget beløb fra hhv. DFF og DSF for gruppen af ansøgere udenfor rådssystemet ligger den gennemsnitlige succesrate for 2004 – 2008 mellem 14-26 pct., hvor succesraten er lavest hos FSS og højest hos FNU. Måles succesraten på ansøgninger hhv. bevillinger, ligger den gennemsnitligt mellem 22-39 pct., hvor succesraten er lavest hos FTP og højest hos FKK. For kontrolgruppen viser en gennemsnitlig succesrate målt på ansøgninger hhv. bevillinger for 2004-2008 mellem 33-67 pct., hvor succesraten er højest hos FKK og DSF og lavest for FTP. Kontrolgruppen har i perioden ikke har ansøgt FSE.

Succesraten for rådsmedlemmer ligger altså højere end for gruppen af ansøgere udenfor rådssystemet, mens kontrolgruppens succesrate ligger tæt på rådsmedlemmernes.

Udover succesraten, er det også relevant at se på, hvor stor en andel af den samlede bevilling, som går til rådsmedlemmerne. Tabel 2 viser, at den gennemsnitlige andel for perioden 2004-2008 varierer fra 0,2 % i programkomiteerne under DSF til 4,3 % i FSS under DFF.

Mulige forklaringer på den højere succesrate for rådsmedlemmer kan være som følger. Medlemmer af forskningsrådssystemet er aktive og anerkendte forskere på seniorforsker-niveau, jf. forskningsrådslovens § 2. Rådsmedlemmer er alle typisk profilerede og veletablerede forskere med en international publiceringsprofil, hvorfor præmissen må være, at de i udgangspunktet vil stå stærkt i en konkurrencesituation mod rådets almindelige ansøgere. Når forskningsrådene tildeler bevillinger, sker dette på baggrund af en helhedsvurdering af ansøgers meritter og projektets potentiale og kvalitet.

Et medlem af et fagligt forskningsråd læser endvidere skønmæssigt 4-500 ansøgninger årligt. Det må - hvis de ansøger rådet - alt andet lige give en komparativ fordel i forhold til almindelige ansøgere, at de har kendskab til, hvordan en god ansøgning skrues sammen. Dette er således et argument, hvorfor rådsmedlemmers ansøgninger er bedre end normalen.

Forsknings- og
Innovationsstyrelsen

Side 6/6

En anden mulig forklaring kan findes i, at flere faglige forskningsråd har (få) virkemidler, som skal søges på vegne af en institution eller en forskerskoleleder (fx FKKs forskeruddannelsesprogrammer, FSEs gæsteforskere og FSSs skolarstipendier). Det forekommer ofte, at rådsmedlemmer har en sådan position, og i de tilfælde søger vedkommende rådet i sin egenskab af leder. Der søges ikke til sig selv eller eget projekt, men typisk til andre og ofte yngre forskere. For DSFs vedkommende kan forklaring ligeledes være, at når der skal udmøntes så store bevillinger, sættes oftest et meget stærkt CV i spidsen for ansøgningen. Disse kan ofte være rådsmedlemmer.

De indbyrdes forskelle mellem de enkelte organer, både mellem DSF og DFF og mellem de faglige forskningsråd kan delvist forklares med specifikke regler knyttet til et virkemiddel, f.eks. at hovedansøger skal være institutleder eller forsker af vis anciennitet for at modtage bevilling. Der er i sagens natur en overvægt af sådanne profiler i rådene. En anden mulig forklaring på, at nogle råd ligger lavere end de øvrige, er at der i det pågældende råd har været konsensus blandt medlemmerne om at være tilbageholdende med ansøgninger, så længe man var rådsmedlem. Det har været tilfældet for FKK.

DSFs programkomiteer har i højere grad end de faglige forskningsråd deltagelse af forskere fra nordiske institutioner. Deres ansøgningsfrekvens må derfor forventes at være lavere, da de typisk vil søge om midler i deres respektive hjemlande.

Mulige forklaringer på den lavere succesrate for gruppen af ansøgere udenfor rådssystemet kan være som følger. Ansøgere har svagere CV'er, heriblandt, "løse fugle" - dvs. forskere uden egentlig institutions-tilknytning og undertiden 0-forskere, som er tvunget til at søge ekstern finansiering. Her tænkes der på det faktum, at flere og flere institutioner stiller krav til alle VIP'ere som en naturlig del af deres arbejde, at de søger om ekstern finansiering. Flere professorater ned-

sættes nu med eksplicit krav om, at der skal søges eksterne midler. Andre grunde kan hænge sammen med et mindre kendskab til, hvordan man skriver en god ansøgning, herunder ikke tilstrækkelig kendskab til rådets opslag.

4. Konklusioner

Overordnet viser det foreliggende datagrundlag, at rådsmedlemmers succesrate ligger over ansøgere udenfor forskningsrådssystemet.

Spørgsmålet er, om det høje niveau kan forklares med rådsmedlemmernes høje faglige niveau. Det ser ud til, at kontrolgruppens succesrate ligger nogenlunde lige så højt som rådsmedlemmernes, hvilket kunne indikere, at niveauet ikke er for højt. Kontrolgruppen er imidlertid så lille, at der ikke bør konkluderes meget håndfast på det grundlag. Samtidig kan det ikke udelukkes at have en effekt, i forhold til både ansøgningstilbøjelighed og chancer i forskningsrådssystemet, at man som forsker allerede har et grundforskningscenter. Modsat kan det ikke udelukkes, at det kan have en effekt, i forhold til chancerne for at få et grundforskningscenter, hvis man er i besiddelse af en bevilling fra forskningsrådssystemet. Det er blevet fremført, at en bevilling fra forskningsrådssystemet kan virke som en blåstempling af ens forskning.

De store indbyrdes forskelle mellem de enkelte organer kan til dels forklares hhv. med specifikke regler knyttet til et virkemiddel og med, at nogle råd har været tilbageholdende med ansøgninger mens de var rådsmedlemmer. Spørgsmålet er, om det kan forklare hele forskellen.